

FONDAT
27 mai 1992
Nr. 8 (535)
30 aprilie 2011
Prețul 2 lei

Oastea Moldovei

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

Onor Drapelului de Stat

Prim-ministrul R. Moldova Vlad Filat a participat la ceremonia consacrată Zilei Drapelului de Stat, desfășurată la 27 aprilie pe platoul Ministerului Apărării

Sfințirea Drapelului de Stat, arborarea tricolorului pe catarg și defilarea gărzii de onoare au fost elementele cheie ale evenimentului, marcat în premieră în plan statal. Înaintea arborării drapelului, prim-ministrul Vlad Filat a ingenuncheat și a sărutat pinza Drapelului de Stat în acordurile imnului R. Moldova.

„Este important să marcăm acest eveniment nu doar simbolic, dar și printr-un comportament în spiritul valorilor naționale”, a declarat prim-ministrul R. Moldova. „Îl felicit pe ministrul Apărării și conducerea Ministerului Apărării pentru modul exemplar de organizare a Zilei Drapelului de Stat”, a subliniat Vlad Filat.

Ministrul Apărării Vitalie Marinuța a afirmat la rîndul său că tricolorul este un simbol sacru, care este cinstit cu sfințenie de militarii Armatei Naționale.

„Motto-ul Armatei Naționale este «Pentru Patrie! Pentru Onoare! Pentru Tricolor!». Aceste noțiuni sînt sfinte pentru orice militar și mi-aș dori ca cetățenii noștri să aibă același respect pentru drapelul țării”, a accentuat ministrul Apărării.

În cadrul ceremoniei militare, Drapelul de Stat a fost purtat de patru militari spre catargul de arborare. Colțurile drapelului au fost legate de funia catargului, iar un sobor de preoți a oficiat un serviciu divin.

De menționat că astăzi ceremonii festive cu arborarea drapelului R. Moldova au avut loc în toate unitățile militare ale Armatei Naționale din garnizoanele Chișinău, Bălți, Cahul și Ungheni. În paralel cu ceremoniile festive, pentru militarii Armatei Naționale au fost organizate manifestări educative despre istoria tricolorului și diverse expoziții.

Tricolorul a fost desemnat drapel oficial al Republicii Moldova printr-o lege aprobată, acum 21 de ani, de primul Parlament, adică pe 27 aprilie 1990. Pe 23 aprilie 2010, Legislativul a declarat această dată drept „Ziua Drapelului de Stat”.

Drapelul de Stat al R. Moldova reprezintă o pinză dreptunghiulară, formată din trei fișii de dimensiuni egale, dispuse vertical în următoarea succesiune a culorilor de la hampă: albastru (azuriu), galben, roșu. Albastrul simbolizează speranța la mai bine a locuitorilor acestui plai. Galbenul cum e lanul pîrguit semnifică bogăția poporului, iar roșul ne amintește de sîngele vărsat pentru libertate.

„Motto-ul Armatei Naționale este «Pentru Patrie! Pentru Onoare! Pentru Tricolor!». Aceste noțiuni sînt sfinte pentru orice militar și mi-aș dori ca cetățenii noștri să aibă același respect pentru drapelul țării”.

**Vitalie MARINUȚA,
ministrul Apărării**

Abonați-vă la “Oastea Moldovei”! Indice de abonare: 76946

Cozonaci, dulciuri și fructe pentru copii

Ministrul Apărării Vitalie Marinuța, împreună cu familia sa și alte familii de ofițeri ai Armatei Naționale au oferit vineri cadouri de Paști copiilor din Centrul de plasament și reabilitare pentru copiii cu vîrstă fragedă, situat pe strada Alexandru Cosmescu din Chișinău.

În ajunul Paștelui, Vitalie Marinuța și soția sa, Maria, au adus copiilor cozonaci, dulciuri și fructe, iar la acest gest s-au alăturat și alte familii de ofițeri ai Armatei Naționale. Ministrul Apărării a afirmat că există copii care nu se pot bucura de dragostea părintească de sărbătorile religioase, iar orice atenție pentru ei este binevenită.

„În ajun de sărbătoarea Învierii Domnului, împreună cu alte familii de ofițeri am considerat că este creștinește să fim alături de copiii din acest centru de plasament. Am decis să facem o surpriză și să le aducem un strop de bucurie, iubire și prietenie. Fie ca Lumina Sfîntă de Paște să-i călăuzească în viață pe acești copii frumoși și să le dea sănătate, fericire și împlinirea viselor. Le doresc liniște în suflet, căldură în inimi și să aibă parte numai de bine”, a declarat ministrul Apărării.

Maria Țăruș, directorul Centrului de plasament și reabilitare pentru copiii cu vîrstă fragedă, a mulțumit militarilor Armatei Naționale pentru cadouri și a organizat împreună cu copiii din această instituție un program artistic cu poezii.

„Inițiativa ofițerilor Armatei Naționale a fost primită cu multă căldură. Toți copiii merită să se bucure de venirea Paștelui și le mulțumesc militarilor Armatei Naționale pentru acest gest frumos. Ne-au oferit atîta bucurie, iar copilașii noștri au devenit mai fericiți. Doresc tuturor sărbători luminate, cu pace și înțelegere”, a declarat directorul centrului, Maria Țăruș.

De menționat că în ajunul sărbătorilor pascale, un grup de militari ai Batalionului de Gardă au salubritat și amenajat teritoriul Centrului de plasament și reabilitare pentru copiii de vîrstă fragedă.

Centrul de plasament și reabilitare pentru copiii de vîrstă fragedă are la îngrijire circa 160 de copii orfani și abandonati cu vîrsta de la o săptămîină pînă la 6 ani.

„Comemorarea victimelor avariei de la Cernobîl este un tribut de recunoștință față de toți cei care au contribuit la lichidarea consecințelor în dauna sănătății lor”, a declarat ministrul Apărării. „Pentru curajul de care ați dat dovadă aveți tot respectul cetățenilor noștri”, a accentuat Vitalie Marinuța.

Medalii comemorative - Cernobîl 25 de ani

„Participant la lichidarea consecințelor catastrofei de la Cernobîl — 25 ani”. Aceasta este denumirea medaliei care a fost înmînată de ministrul Apărării Vitalie Marinuța în cadrul ceremoniei de comemorare a victimelor de la Cernobîl, desfășurată în incinta Casei Centrale a Armatei.

În debutul evenimentului participanții au ținut un minut de reculegere, iar ulterior ministrul Apărării a decorat 40 de persoane cu medalii comemorative, care marchează 25 de ani de la producerea accidentului nuclear din Ucraina.

Alte 90 de persoane au fost decorate de ministrul Apărării cu medalii comemorative în cadrul unui eveniment similar desfășurat în incinta Preturii sectorului Rîșcani. Totodată, Mihai Cîrlig, pretorul sectorului Rîșcani, a înmînat participanților avariei de la Cernobîl ajutoare financiare în sumă de 500 lei.

La lichidarea consecințelor catastrofei de la Cernobîl au fost mobilizați peste 210 unități militare și un contingent de 340 mii de ofițeri și soldați din fosta URSS. Din aceștia circa 3500 de oameni au fost din Republica Moldova, din ei 3000 rezerviști, inclusiv 231 ofițeri mobilizați de comisariatele militare, 400 militari din serviciul militar activ, 70 colaboratori ai MAI și 500 persoane civile.

În prezent, în centrele militare sînt la evidență specială 2442 de persoane, dintre care circa 2319 sînt invalizi de boală actinică. Din cei peste 3500 de cetățeni ai R. Moldova care au luat parte la lucrările de lichidare a avariei de la Cernobîl, 10 % au decedat, iar 65 % sînt invalizi.

Accidentul nuclear de la Cernobîl a avut loc la 26 aprilie 1986 și este considerat cea mai gravă catastrofă atomică a secolului XX, deoarece a afectat peste șapte milioane de oameni.

Un zîmbet de Paști

O compoziție pascală din ouă încondeiate și lumînări a fost procurată de ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, în cadrul expoziției cu genericul „Bucură copiii de Paști”, vernisată la parterul Guvernului R. Moldova în ajunul sărbătorilor pascale.

„Am procurat această lucrare pentru împodobirea mesei de sărbătoare. Este o compoziție originală care exprimă sentimentele celui care i-a dat viață”, a menționat ministrul Marinuța. „Munca copiilor cu dizabilități, orfani și a celor care provin din familii social-vulnerabile trebuie apreciată. Copiii sînt viitorul nostru și trebuie să-i încurajăm pentru toate lucrurile bune, astfel încît ei să nu-și piardă speranța în viitor”.

Laurențiu Druță are 9 ani și a vîndut ministrului Apărării compoziția pascală din ouă încondeiate și lumînări la prețul de 200 lei. „Această compoziție este de mare

valoare. Mă bucur că ministrul Apărării și-a oprit alegerea la ea și-i doresc un Paște fericit”, a spus Laurențiu.

Expoziția cu vânzare a lucrărilor confecționate de copiii cu dizabilități, orfani și a celor din familii social-vulnerabile a fost organizată de Consiliul Național pentru Protecția Drepturilor Copilului. Domnul viceprim-ministru Mihai Moldovanu a menționat că expoziția a inclus lucrări confecționate din lemn și ceramică, picturi, icoane, articole brodate, croșetate și tricotate executate manual de circa 45 de copii din diverse centre de plasament. „Vrem să facem o tradiție prin organizarea unor astfel de activități, pentru că acești copii sînt foarte talentați și merită apreciați”, comunică domnul Moldovanu. Potrivit aceleiași surse, scopul inaugurării expoziției cu vânzare „Bucură copiii de Paști” este sensibilizarea societății privind problemele persoanelor cu handicap și integrarea lor în societate.

Locotenent major
Inga MIHAILOVA

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

Centrul mass-media militară

Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef
locotenent-colonel Ion VULPE
tel. 252-252

Echipa redacțională:

căpitan Sergiu LECA
locotenent major Inga MIHAILOVA
plutonier adjutant Vitalie IOVU
Ecaterina RUSU
Larisa ȚIBULEAC
Dmitrii VOSIMERIC
oastemoldovei@army.md
tel. 252-045, 252-047

Secția TV/Radio:

locotenent major Denis ROTARU
sergent inferior Laurențiu-Vlad GROSSU
Liuba POITAN
Pavel MAFTEI
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 252-019

Secția internet:

maior Viorel GLAVA
Diana MOISA
tel. 252-021

Centrul mass-media militară
or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84

Materialele publicate de „OASTEĂ MOLDOVEI”

reflectă opinia autorilor care s-ar putea să nu exprime poziția redacției.

Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimerite la sursă.

Tipărit la „Prag-3”, Tiraj 2000. Comanda 652

Marele Stat Major – 19 file de istorie

„Marele Stat Major al Armatei Naționale este cea mai importantă instituție militară din Republica Moldova, misiunea căreia ține de planificarea, coordonarea și conducerea armatei”, subliniază comandantul Armatei Naționale, șeful Marelui Stat Major, generalul de brigadă Iurie Dominic în cadrul ceremoniei de aniversare a 19 ani de la crearea structurii pe care o conduce.

Marele Stat Major al Armatei Naționale a fost constituit la 24 aprilie 1992 în baza hotărârii Guvernului Republicii Moldova din 25 martie 1992 și este structura de planificare și conducere militară a trupelor. Cea de-a 19-a aniversare de la constituirea acestei structuri a aliniat pe platoul Ministerului Apărării cadre active și în rezervă care își desfășoară sau și-au desfășurat activitatea în această structură, precum și pe generalii Ion Coștaș, Nicolae Petrică, Vasile Grosu, Ion Coropcean, coloneii Tudor Samoilenko și Vladimir Donțu, aflați la conducerea Marelui Stat Major în diferite perioade de timp.

Cu această ocazie, ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, a felicitat călduros militarii și le-a urat succes în tot ceea ce întreprind pentru creșterea prestigiului Armatei Naționale. „Voi sînteți cei care veți continua procesul de restructurare, prin implementarea Strategiei Militare, veți remodela Armata Națională, astfel

încît ea să corespundă timpului de astăzi, dar și vremurilor ce vin”, afirmă ministrul Marinuța. În semn de înaltă apreciere și recunoaștere a rolului și performanțelor Marelui Stat Major al Armatei Naționale în arhitectura și reforma organismului militar, ministrul Apărării a conferit diplome de merit ofițerilor și anga-

jaților civili din cadrul structurii.

Aniversarea de astăzi găsește instituția, asemeni întregului organism militar, în plin proces de restructurare și modernizare. Structurile militare își continuă cu responsabilitate procesul de adaptare la noile realități și amenințări la adresa securității naționale. „Unul dintre obiective-

le prioritare propuse pentru viitorul imediat ține de accelerarea reformei militare și perfecționarea procesului de instruire a militarilor, astfel încît să avem forțe capabile să răspundă adecvat tuturor riscurilor la adresa securității naționale. Obiectiv de care ne apropiem”, conchide domnul general de brigadă Dominic.

Festivitatea a însemnat pentru fiecare militar atît un moment de bilanț, cît și un nou început. Generalul de divizie Ion Coropcean, cel mai longeviv comandant al Armatei Naționale, și-a manifestat grațitudinea pentru fidelitatea și profesionalismul personalului militar pe care l-a avut în subordine. „Am fost onorat să activez în fruntea acestei structuri împreună cu militari competenți care au depus eforturi pentru modernizarea Armatei Naționale, am contat pe ei în toate misiunile stabilite, iar buna lor pregătire și devotamentul au fost de mare folos. Pentru mine a fost o dedicație exercitarea funcției de comandant al Armatei Naționale pînă în anul 2010, or profesia mea este consacrarea patriei”, spune generalul de divizie Coropcean.

Locotenent major
Inga MIHAILOVA

Generalul Ion COSTAȘ:

„Demnitatea, curajul, disciplina și onoarea - valorile cele mai de preț ale fiecărui militar”

- Dle general, în calitate de primul ministru al Apărării, sînteți cea mai indicată persoană să vorbiți despre Marele Stat Major al Armatei Naționale. Cum a fost creată această structură și care era rolul ei în cadrul armatei?

- Probabil nu e pentru nimeni un secret că eu m-am opus creării Ministerului Apărării și am făcut acest lucru din raționamente economice. În calitate de militar, cu o experiență bogată în conducerea trupelor eram conștient de efortul, timpul și investițiile care se cereau pentru formarea și întreținerea unei instituții militare adevărate, nu decorative. Iar în condițiile Republicii Moldova din acele vremuri acest lucru era practic imposibil. Țara era săracă, văduvită și multe lucruri erau neclare. Cu toate acestea, m-am conformat decretului Președintelui Snegur, privind numirea mea în fruntea Ministerului Apărării și cu obstacole enorme am încercat să îndeplinesc ordinul. Evident, primul lucru a fost crearea Marelui Stat Major, care este creierul unei armate sau pilonul în jurul căruia se învîrte tot ce este legat de armată.

- Cine au fost ofițerii care au îndeplinit funcțiile cele mai importante în cadrul Marelui Stat Major și de unde i-ați recrutat?

- A fost o misiune destul de complicată pentru noi, pentru că era în toi lupta cu republicile fantomă care apăruseră la acea oră, Găgăuzia și Transnistria, iar structurile mediatice - ale fostei URSS prezentau informația într-un mod eronat. Din aceste considerente, toți ofițerii moldoveni care executau serviciul în unitățile militare ale armatei sovietice erau dezinformați și nu era de mirare că nu doreau să se întoarcă acasă, fie și pentru că nu știau cu ce se va termina conflictul. Cu atît mai mult că ei erau asigurați logistic, aveau de toate, pe cînd aici viitorul lor părea incert.

Problema însă a fost simplificată datorită relațiilor omenești pe care le aveam la acea oră cu mareșalul Șapoșnikov, ministrul Apărării al CSI la acea oră, pe care îl cunoșteam personal. Domnia sa mi-a făcut acces la baza de date a statului major al URSS și în acest fel am extras datele personale a

2800 de ofițeri moldoveni aflați în armata sovietică. Pentru a simplifica lucrurile, am creat o echipă, condusă de ofițerul Grigore Bubulici, responsabil de direcția personal, care a mers în mai multe garnizoane militare, printre care Tașkent, Novosibirsk, Minsk, Kiev, țările baltice, acolo unde erau dislocați ofițeri moldoveni, pentru a le prezenta informația veridică și pentru a-i convinge să revină acasă ca să creăm armata noastră.

- S-au lăsat convinși moldovenii? Cum i-ați motivat să vină acasă?

- În primul rînd, am făcut apel la conștiința națională, la patriotism, i-am chemat acasă pentru că țara avea nevoie de sprijinul lor. În al doilea rînd, le-am promis grad și funcție cu o treaptă superioară celei pe care o dețineau în armata sovietică.

- A funcționat strategia dumneavoastră?

- Pe unii i-am convins, dar au fost, totuși, foarte puțini. Din cei 2800 cîți figurau în baza de date a statului major al armatei sovietice, au venit acasă aproximativ 150. Mulți s-au întors după ce s-a încheiat războiul, vorba veche „După război, mulți eroi”...

Cu cei care au venit am format structurile principale ale Marelui Stat Major, direcțiile și secțiile care să conducă activitatea acestuia, astfel încît sistemul să fie unul funcțional. Direcția operații, cercetare, transmisiuni, pregătire de luptă, mobilizare, artilerie, secția apărare antiaeriană, aviație, topogeodezie, protecție chimică au fost primele subdiviziuni ale Marelui Stat Major.

- După ce model ați format Marele Stat Major? Exemplul căror țări l-ați urmat?

- Foarte multe elemente au fost luate de la fosta armată sovietică, pentru că de acolo era experiența noastră. Am ținut cont și de modelul țărilor europene, în special de cel al armatei române.

- Care a fost rolul Marelui Stat Major în războiul din regiunea transnistreană a Republicii Moldova, dacă a avut acesta vreun rol?

- Sigur că a avut. Cum am mai spus, Statul Major este pilonul oricărei armate și atunci nu se poate de negat rolul acestuia, ba chiar pot spune că a fost

unul cu impact pozitiv în ce privește implicarea în rezolvarea războiului declanșat de separatiști și armata rusească. Pot să afirm că Marele Stat Major al Armatei Naționale a fost structura care a dirijat, controlat și organizat nu numai activitatea Ministerului Apărării, ci a întregului efectiv care era implicat în război - mă refer la Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Securității și alte structuri, era nucleul care coordona și dirija toate acțiunile de pe linia de front.

- Dle general, dumneavoastră ați fost înlăturat de la funcția de ministru al Apărării în același an, dar asta nu înseamnă că nu ați fost atent la ceea ce s-a întîmplat cu armata pe care ați creat-o și implicit cu Marele Stat Major. Cum vi se pare acesta la o distanță de 19 ani de la formare, s-a meritat efortul pe care l-ați depus la început?

- Sigur că au fost involuții, dar și evoluții. La primul calificativ am în vedere schimbarea frecvență a ofițerilor ce au dirijat activitatea Marelui Stat Major, or aceasta a avut un impact negativ asupra consolidării colectivului de ofițeri și a activității acestora la diferite funcții de comandă. Dar au existat și evoluții, ele s-au petrecut sub ochii mei, pentru că mie nu mi-a fost și nu-mi este străină structura pe care am creat-o. Văd schimbări în bine, schimbări pozitive.

- Care ar fi aceste schimbări?

- A venit o altă generație de oameni care au fost pregătiți în occident, după standarde europene. Aș fi făcut și eu atunci același lucru, dar n-am avut sprijinul necesar, iată de ce mă bucur astăzi cînd văd ofițeri instruiți în cele mai bune școli militare internaționale și care aduc acasă experiență și practici aplicabile la orice nivel.

- Putem vorbi astăzi că, în drumul european pe care și l-a ales Republica Moldova, militarii au un cuvînt greu de spus?

- Nu doar un cuvînt. În timp ce la Chișinău se vorbește de integrare europeană, militarii moldoveni, prin ceea ce au făcut în misiunile internaționale, au demonstrat că ei deja s-au integrat la pro-

priu în marea armată a țărilor europene, pentru că ei vorbesc aceeași limbă, se antrenează și execută aceleași misiuni împreună. Experiența din Irak, din misiunile internaționale de pacificare, studiile peste hotare în școli de primă mărime, sînt o dovadă a celor spuse de mine.

- Ce le lipsește, totuși, militarilor moldoveni?

- Investiții pentru pregătire, așa cum o cere timpul. Eu aș vrea ca statul Republica Moldova să aibă o atitudine mai responsabilă față de armată. Europa se uită la noi, la toate instituțiile de importanță națională, dar în mod special la cele indispensabile oricărui stat. Și armata face parte din ele. Și dacă am investi în instruire de calitate, logistică, atunci am avea altă armată. Asta ar trebui să înțeleagă politicienii noștri și nu să-și amintească de militari doar cînd trebuie să-i trimită la război.

- Și ca să încheiem pe o notă optimistă, dle general, care este mesajul dumneavoastră pentru toți cei care formează astăzi Marele Stat Major al Armatei Naționale?

- Mesajul meu este unul scurt - să nu uitate că demnitatea, curajul, disciplina și onoarea sînt valorile cele mai de preț ale fiecărui militar.

- Dle general, vă mulțumesc pentru interviu!

Pentru confirmare:
locotenent major
Denis ROTARU

**Militarii din Batalionul cu Destinație Specială
cuceresc noi înălțimi la Baza de aviație de la Mărculești,
executând salturi de la 4000 m, cu cădere liberă**

„Fulgeriștii” cuceresc înălțimea de 4000 m

O dimineață frumoasă, cu soare îmbietor și vânt lin numai bun de ieșit la salturi. „Fulgeriștii”, în costumele lor speciale, își așteaptă aeronava, recapitulând ultimele repere ale misiunii.

Pentru câteva minute bune, zeci de ochi privesc de jos jocul fluent pe verticală și orizontală al valului roș-verzui al cupolei parașutei, lucru ce presupune o excelentă coordonare între mâini, picioare și minte. Sînt militarii care pentru prima dată testează salturile de la înălțimea de 4000 m. Căpitanul Nicolae Caisîn este cel care primul a părăsit bordul aeronavei, intrînd în lupta cu straturile reci de aer. Cînd zic că este deschizător de drumuri, dumnealui modest mă contrazice. „Am fost doar primul care s-a desprins de aeronavă”, zice el. „La asemenea înălțime vorbim despre o altă pregătire și alte emoții”, continuă domnul căpitan să descrie nedescrisul, „pentru că cuvintele nu pot reda întotdeauna emoțiile”. „Fulgeriștii” au un traiect de planare frumos care durează o veșnicie. Urmărim cum parașutiștii apar ca niște fantome din straturile de aer.

Între timp, noviceii în ale meseriei, mă refer la militarii în termen care pentru prima dată vor cuceri înălțimile, își spun rugăciunea înainte de primul „vals” între nori. Curiozitatea mă împinge să aflu de la cei din urmă ce gânduri îi stăpînesc înainte de salturi. Răspunsul a venit simplu, așa cum spune motto-ul unității, forța și onoarea trebuie demonstrate și în aer, nu doar pe pămînt. Pentru cei trei actori dispuși în linie dreaptă – caporalii Andrei Curchi, Vasile Silvestru și soldatul Radu Scutari – așteptarea este mult mai grea, pentru că așa se întîmplă atunci cînd doar doi pași te despart de realizarea unui vis. „Așteptăm salturile mai bine de două luni, am susținut examene, sîntem foarte motivați și foarte emoționați în același timp”, zice soldatul Radu Scutari. Dar militarii în termen au executat salturi de la înălțimea de circa 1500 m. „Pregătirea dinaintea salturilor este cea care își spune cuvîntul pînă la urmă. Important este ca militarilor să le reușească să devină una cu parașuta”, zice maiorul Radu Burduja, comandantul Batalionului cu Destinație Specială care își îndruma cu grijă ucenicii. Militarii au aprobarea de a urca la bordul aeronavei. Cîteva minute lungi le-am urmărit de jos valsul pe alocuri sîngaci, așa cum e călcatul pe picioarele partenerului la primele mișcări, dar totodată am admirat cu cîtă stăpînire manevrează militarii cu parașuta.

Cea de-a treia grupă de militari care a urcat în aer a avut o misiune mai dificilă – desantarea cu armament și materiale. Profesioniștii au făcut o radiografie a norilor și după un scurt joc cu ei căutau jos repere, „pentru că misiunea „fulgeriștilor” nu se limitează la planarea cu parașuta. Militarii trebuie să fie pregătiți pentru orice situații”, susține comandantul batalionului. Am avut ocazia să notăm profesionalismul militarilor din trupele speciale în cadrul unui exercițiu complex desfășurat la periferiile satului Lunga, acolo unde militarii și-au găsit loc

de aterizare. După executarea salturilor, militarii au la dispoziție cîteva minute pentru executarea unei misiuni. Au aterizat într-o rază de 100-150 m. Echipa s-a regrupat, a format paza circulară în raionul stabilit și au început o acțiune de atac asupra inamicului. „Desantarea prin cădere liberă reprezintă o metodă eficientă de infiltrare în spatele inamicului care este folosită pe larg în armatele occidentale”, susține maiorul Burduja. Trupele speciale au folosit la desantare sisteme de parașutare moderne, care asigură desantarea efectivului în condiții de securitate maximă. „În cazul militarilor în termen, care au efectuat primele salturi cu parașuta, desantarea a avut loc forțat. Deschiderea automată a parașutei s-a produs după circa patru secunde de la lansare”, informează maiorul Burduja.

Pentru desfășurarea exercițiilor desant-aeriene au fost selectați cei mai bine pregătiți militari din

cadrul Batalionului cu Destinație Specială, după parcurgerea unei sesiuni de instruire, care a inclus multe testări. Or, cel ce se află la „cîrma” parașutei trebuie să aibă toate abilitățile de a o transforma în instrument de ajutor și salvare, iar măiestria se obține prin mult antrenament. Căpitanul Ion Ojog are peste 20 de salturi la activ. Dumnealui nu mi-a

vorbii despre emoții sau griji, ci despre rațiunea și încrederea cu care trebuie executată misiunea desant-aeriană. „Misiunea a fost îndeplinită cu succes datorită muncii comandanților. Antrenamentele totdeauna dau roade bune”, zice domnul căpitan. Locotenent major Ion Coțofană, un coleg al său cu care își împarte pasiunea pentru salturi, mă încredințează că nici un salt nu seamănă unul cu altul, iar sub cupola parașutei se simte adevăratul elan al vieții. „De fiecare dată cînd iai înălțime, lumea mi se pare altfel – mai frumoasă, mai plină de energie, singele circulează cu viteză prin vene. Salturile diferă, deoarece terenul unde se desfășoară antrenamentele este diferit, precum și emoțiile omului sînt altele în fiecare zi”, afirmă lo-

cotenent major Coțofană. În cadrul echipei, dînsul ocupă funcția lansator, adică are grijă ca intervalul de lansare a parașutiștilor să fie proporțional, astfel evitîndu-se accidente. La cele 25 de salturi ale sale, Ion Coțofană poate să vorbească cu ușurință despre regulile la desantare, dar și despre cum se vede lumea de sus. Or, adevăratul parașutist își deschide inima odată cu voalul parașutei.

După această avalanșă de informație, am fost tentată să cred că viața celor ce explorează lumea aerului este roz. Dar greșesc. E frumos să admiri lumea de sus, însă pentru cei ce execută desantarea, planarea în aer înseamnă cu totul altceva decît divertisment. Înseamnă o nouă misiune.

*Locotenent major
Inga MIHAILOVA*

Militarul moldovean și pulsul liberian

ONU avertizează că luptele ivoriene s-ar putea revansa în Liberia

Conflictul din Coasta de Fildeș s-ar putea revărșa în Liberia și ar putea avea un efect destabilizator major în toată Africa de Vest. Această informație vehicula în toată presa internațională după ce înaltul Comisar ONU pentru Refugiați, Antonio Guterres, s-a întors dintr-o serie de misiuni, incluzând una în Liberia, la granița cu Coasta de Fildeș. Guterres a declarat că în Coasta de Fildeș are loc una dintre cele mai dramatice crize din lume în privința refugiaților. Până în prezent, agenția ONU pentru refugiați a înregistrat circa 130.000 de refugiați în Liberia și alte câteva mii în Ghana, Togo și Guineea. El afirmă că este foarte îngrijorat de faptul că reușita tranziției a Liberiei la democrație după ani de conflicte ar putea fi afectată de războiul civil din vecina Coasta de Fildeș. Și el avertizează că situația ar putea avea implicații chiar mai ample, deoarece în Liberia există două grupări etnice care prezintă similitudini cu grupările etnice din Coasta de Fildeș.

Pulsul vieții liberiene

Observatorul nostru care desfășoară mandat de observator militar în Liberia, locotenent-colonel Anatolii Zavtur, ne informează că criza politică ivoriană nu are deocamdată nici un efect destabilizator asupra procesului de construire a păcii și a democrației în Liberia. „Regiunea către care se îndreaptă refugiații este comitatul Nimba, care este situat în nordul Liberiei. De la colegii mei din cadrul echipelor de la nordul țării am aflat că fluxul de refugiați era în creștere. Dar situația rămâne stabilă”, comunică locotenent-colonelul Zavtur. „Liberia își trăiește propria viață. Aici există mici conflicte din cauza drepturilor de proprietate a unor pământuri între locuitorii a două regiuni. Este vorba despre două districte se-

parate de un râu. Cei din River Cess controlează o parte din teritoriul altei localități din vecinătate. Despre aceste mici conflicte nu se prea vorbește sau se vorbește cu jumătate de gură. Iar pentru că locuitorii ambelor localități ascund informația de observatorii ONU, nu putem să aflăm tabloul amplu al neînțelegerilor și să urmărim evoluția lor. Dar am descoperit că zona aflată în dispute este bogată în aur”, zice locotenent-colonelul Zavtur. În Liberia se înregistrează multe cazuri de extragere și comercializare ilegală a aurului. „Rata șomajului în Liberia este foarte ridicată. Circa 90 % din populație este neangajată în câmpul de muncă – comunică ofițerul nostru. Tocmai din acest motiv oamenii se ocupă cu acțiuni ilegale, așa cum este extragerea și comercializarea ilegală a aurului. Recent, a fost arestat un grup de 15 persoane asupra cărora au fost depistate cinci arme și pompe de apă pentru spălarea aurului, la fel, marihuana”.

Rotația de personal în misiune

Domnul locotenent-colonel se află la final de misiune în Liberia. Dumnezeu îl astăzi încearcă să refacă cât mai fidel momentele cele mai dificile din misiune, dar care au fost și cele mai interesante, pentru că sfârșitul te aduce totdeauna cu gândul la început. „Deja în echipa noastră are loc rotația de personal. Colegul meu rus și-a încheiat mandatul mai devreme și a revenit la baștină. Atunci când un observator militar predă funcția, trebuie să-i familiarizăm pe noii veniți cu unele aspecte din misiunea din zona de responsabilitate, precum și cu funcțiile la care au fost numiți cei din urmă. La moment, în echipă am rămas doar trei ofițeri „vechi” și patru sint nou veniți. Eu am sarcina să-i explic ofițerului responsabil pe personal cum să utilizeze tehnica, poșta electronică, cum să întocmească rapoartele, pentru că sint anumite reguli care trebuie respectate aici”.

Concediul mult așteptat

După câteva luni de muncă asiduă, la începutul lunii martie ofițerul moldovean a intrat în concediul bine meritat. „Observatorii militari, pe parcursul mandatului, au dreptul la un concediu lung, de 30 de zile și la câteva concedii scurte. În concediul de o lună, de regulă, militarii pleacă acasă. Iar pe acelea mici le petrecem fie în Ghana sau în Accra, care este situată pe malul oceanului Atlantic, fie în capitala Liberiei de unde ne aprovizionăm cu produse alimentare, pentru că doar aici poți găsi ceva mai mult și de calitate. La 18 martie, am revenit dintr-un concediu de câteva zile pe care l-am petrecut în Monrovia. Aici am închiriat o casă împreună cu câțiva colegi”. Din cauza că luxul luminii este rezervat în Liberia, lumina de la generatoare costă scump. „O cameră de hotel costă de la 50 la 150 dolari americani. Acest lux ne cam bate la buzunar”, zice ofițerul. De aceea, observatorii militari, de regulă, închiriază o casă mai acătării, unde se cazează câte 6-8 persoane. „În general, în Liberia nu prea ai cu ce să-ți ocupi timpul liber. Nu am mers la un cinematograful și nici la un meci de fotbal de când sint în această țară. Doar am mers la câteva restaurante ca să gustăm din bucătăriile bangladeze și chineze care sint foarte pipărate”. Tot în concediu, ofițerul moldovean a primit vaccinul contra hepatitei A și B. „Observatorii militari primesc asistență medicală gratis.

Organizația Națiunilor Unite împarte clinicile pe patru niveluri – cele elementare de nivelurile 1 și 2 și cele superioare. Iar clinica cu cea mai largă gamă de servicii medicale este situată în Ghana. În fiecare punct de dislocare există câte o clinică. În zona de responsabilitate a echipei noastre există o clinică care oferă asistență medicală primară”. Potrivit locotenent-colonelului Zavtur, localnicii, la fel, beneficiază de servicii medicale gratuite oferite de organizații nonguvernamentale. „Dar des se simte insuficiența de medicamente din cauza numărului mare al populației. În regiunea unde activăm există circa 10 clinici, care seamănă mai mult cu niște puncte de asistență medicală. Cei din regiunile îndepărtate au acces limitat la serviciile de sănătate”.

Pe final de misiune

La 18 martie, domnul locotenent-colonel își re-lua activitățile cu și mai multă înverșunare. „După câteva zile de relaxare, munca merge altfel”. La fel, atunci când știi că te afli la final de mandat. L-am întrebat pe ofițerul nostru dacă o să-i fie dor de Africa. Și mi-a răspuns că în cursul misiunii te apropii de persoane, de care o să-ți fie dor. „Deocamdată nu pot să dau un răspuns concret. Încă mă aflu în interiorul evenimentelor, încă simt pulsul misiunii”.

Locotenent major
Inga MIHAILOVA

Societatea trebuie să înceapă a conștientiza problema securității naționale

Interviu cu analistul politic Oazu NANTOI, expert al Institutului Politici Publice

- Domnule Nantoi, în opinia dumneavoastră, în ce măsură a reușit Armata Națională să-și demonstreze necesitatea în societate? Sau, de ce un stat are nevoie de armată?

- Consider ca armata este o instituție care, cu adevărat, aduce o experiență utilă în viața unui tânăr, pentru că de aici tânărul știe ce înseamnă să muncești, să îl ajuți pe coleg, să îl salvezi, să îți asumi responsabilități. Dar aici vreau să fiu sincer, însuși proiectul de statalitate al Republicii Moldova încă nu este împlinit, dacă ne uităm la realitățile din sfînga Nistrului. Și eu mă simt obligat să spun că Armata Națională, în calitate de prioritate, trebuie să fie gata pentru a asigura reîntregirea țării din momentul cînd va fi adoptată o decizie politică. Să dea Domnul ca această decizie politică să nu fie adoptată, să nu fie nevoie de ea, dar acesta este rostul armatei. Și cum am mai spus și scris, capacitatea Armatei Naționale de a realiza o operațiune militară de reîntregire a țării este condiția cheie pentru reîntregirea pașnică a Republicii Moldova.

- Totuși, credeți că avem perspectiva de a soluționa problema transnistreană?

- Eu sînt ferm convins de asta. Dar aici uitați-vă care este situația - fiecare instituție statală își are funcțiile sale și rostul fiecăreia trebuie clar perceput. Aici trebuie să constat că în Republica Moldova, deocamdată, rolul Armatei Naționale nu a

fost discutat la modul serios, inclusiv nu s-a discutat despre cum poate fi asigurată securitatea națională a țării noastre. Ideea de a avea statut de neutralitate permanentă este simpatică pentru mulți, dar ea nu rezolvă nicio problemă din domeniul securității. Mai ales cînd ne uităm că Federația Rusă nu este aceea care să respecte suveranitatea și integritatea teritorială a Republicii Moldova.

- Credeți că ar fi bine să renunțăm la neutralitate?

- Eu zic despre cu totul altceva, că noi trebuie să discutăm în societatea noastră diferite scenarii, posibilități, deoarece pe mine mă amuză, dar totodată îmi provoacă și deznădejde declarațiile unor persoane care zic că noi trebuie să ne integrăm în NATO, ca și cum un calic s-ar fi cerut în "Real Madrid" să joace fotbal. Dar cu ce adaugi tu securitate țărilor care fac parte din Alianța Nord-Atlantică? Sau, iarăși, vrem să fim pe poziția de cerșetor? Cerșetorii în NATO nu sînt acceptați. De aceea, repet, aici avem o restanță mare în discuții în societate, inclusiv cu implicarea clasei politice, inclusiv cu punerea pe jaratic a acelor politicieni care operează cu niște calapoade, dar lipsite de esență, pentru ca să începem a conștientiza problema securității naționale în toată complexitatea ei și pentru ca să fie clar care este rostul Armatei Naționale.

- Apropo de discuții în societate. Dumneavoastră sînteți expert al unei instituții care se

ocupă cu realizarea sondajelor, a barometrelor de opinie, cît de des reușiți să vizitați Armata Națională în rapoartele dumneavoastră?

- Vreau să menționez că Institutul de Politici Publice realizează aceste barometre de opinie publică, devenind deja o tradiție în sensul bun al cuvîntului, în sensul acela că tot mai puțină lume ne suspectează de partizanat politic și rezultatul barometrelor provoacă discuții în societate. Armata Națională este o instituție credibilă pentru societate. Dar atunci cînd vedem cum se răspunde la problemele conexe de securitate națională, la soluționarea conflictului transnistrean, eu iarăși sînt nevoit să constat că problema securității naționale și a rolului Armatei Naționale sînt la periferiile opiniei publice. Ca să spunem lucrurilor pe nume, atîta timp cît n-a trecut fără urmări acea perioadă din 2001 pînă la 2009, cînd la guvernare se afla partidul comunistilor, care vroia să demonstreze din răspuneri loialitatea Federației Ruse, opinia publică va gândi la fel. Pentru că chiar dacă ex-președintele republicii Vladimir Voronin pleca la statul major NATO și semna de exemplu IPAP-ul sau alte documente, acesta era trecut sub tăcere. Și NATO a devenit o temă tabu pentru societatea noastră și, respectiv, noi vedem după aceleași sondaje cum scade interesul față de Alianța Nord-Atlantică în societate și cum crește procentul acelor care cred că neutralitatea ne rezolvă toate problemele în situația cînd ea în realitate nu funcționează.

- Ce credeți despre modificările prevăzute la legea asigurării cu pensii și vechimea în serviciu a militarilor? Credeți că vor afecta aceste modificări funcționalitatea armatei?

- Eu pot să spun următoarele - într-o societate săracă sînt mulțumiți numai hoții. Eu am 63 de ani împliniți și sînt pensionar, însă nu mă simt ca atare. Eu înțeleg foarte bine ce înseamnă să fii militar, că este nițel altceva decît să stai la Institutul de Politici Publice. Dar totodată eu consider că acum în Republica Moldova eforturile trebuie concentrate pe crearea unui fundament economic. În lipsa acestui fundament, vor fi nemulțumiți toți - și pedagogii, și pensionarii, și polițiștii, și militarii. Asta este realitatea tristă.

Locotenent major Denis ROTARU

ANIVERSARE

Calea undelilor militare

La 18 martie 1992, printr-un decret al președintelui Republicii Moldova, Brigada 57 de transmisiuni a trecut sub jurisdicția țării noastre. Misiunea pentru care a fost înființată unitatea era aceea de a asigura exploatarea rețelelor de comandament - telefonică, telegrafică, radio și poștă militară. La 19 noiembrie 1992, brigada se reorganizează în Regimentul de Transmisiuni Independent "Basarabia", efectivului unității fiindu-i înmînat drapelul de luptă la 3 septembrie 1993. Iar din luna iunie 2006, în baza Regimentului Transmisiuni a fost constituit Batalionul de Transmisiuni. Unitatea a trecut printr-o perioadă de reorganizări și transformări, impuse de procesul de restructurare a Armatei Naționale. Unitatea a participat la o serie de aplicații tehnice de specialitate în țară și în afara ei.

Misiunea Batalionului de Transmisiuni este de a realiza comunicațiile Marelui Stat Major și punctului de comandă al forțelor terestre, cu mari responsabilități în asigurarea suportului de comunicații și informatică la nivel strategic. Unitatea este o "roțiță" fără de care motorul nu ar funcționa cum trebuie. "Arma transmisiuni în armată este asemeni sistemului nervos, care răspunde de coordonare, comandă și control. Munca unui transmissionist este grea, pentru că tehnica de transmisiuni trebuie întreținută permanent. Fără transmiterea și controlul informației, nu poți organiza și conduce cu niciun gen de armă", afirmă comandantul unității, maiorul Lilian Strunga.

Avalanșa noilor tipuri de echipamente de comunicații și informatică, evoluția rapidă în acest domeniu și necesitatea de a fi interoperabili cu echipamentele țărilor europene a făcut ca unitatea să introducă permanent în exploatare ceva nou pentru realizarea legăturilor de voce, de transmițeri de date, secretizată și în salt de frecvență. Inovația despre care ne-a vor-

bit domnul comandant ține de instalarea programului 3 G la stația R-142, mașina de comandament și stat major, care este unitatea tehnică de bază pentru legătura radio. "Ceea ce ne permite secretizarea maximă a informației", zice maiorul Strunga.

Nivelul înalt de profesionalism al personalului unității este dovedit permanent prin participarea în cadrul unor serii de exerciții de specialitate. În afară de aceasta, unitatea, prin personalul său, a asigurat suportul de comunicații și informații pe timpul aplicațiilor organizate în Armata Națională. În viitorul apropiat, unitatea va trece la noi state de organizare. "Vrem să încadrăm funcțiile libere cu militari care vor trece în rezervă în primăvara și toamna anului curent, deoarece procesul de reorganizare a Armatei Naționale presupune excluderea serviciului militar în termen din unitatea noastră", menționează comandantul.

Pentru unii militari acasă e ca la serviciu. În special pentru cuplurile care ambii activează în aceeași unitate. Batalionul de Transmisiuni i-a înfîlțit și unit

pe soții Isac. Aceștia merg pe aleea unității alături. Fac împreună, în fiecare dimineață, aceeași navetă. Dar ei zic că nu se pune problema de saturație. El - căpitan, ea - plutonier major, dar acasă nu își dau onorul, ci își găsesc sprijinul unul în altul. Ea - salariat civil în 1995. Apoi a trecut prin ierarhia militară pînă la cele două steluțe de subofițer pe care le poartă. Cînd a pășit pragul unității avea 21 de ani. De atunci s-au scurs 15 ani și s-a dat viața la trei copii, cea mai mare avere a soților Isac. „Nu îmi pare rău că am ales calea asta. Din contra, nu mă vîd realizată în alt domeniu, deși am fost numită numai la funcția de șef de aparataj. Armata înseamnă pentru mine mai mult decît o meserie”, îmi zice discret doamna plutonier major Lucia Isac, șef de autospecială P-247.

Pasionat de arma transmisiuni este și soldatul Constantin Cocieri care, înainte de a veni în armată, a urmat o pregătire premilitară. „Este vorba despre o pregătire amplă la nivel teoretic despre ce înseamnă armata, dar și cu cantonamente”, zice soldatul Cocieri, care este și președintele acestei instituții. „Clubul „Baștina” este ideea unui locotenent-colonel în rezervă, implementată împreună cu cîțiva colegi de-ai mei. Ne-am lansat cu o grupă din doar 5 tineri, iar acum numărul acestora depășește 500. Ne străduim să oferim cît mai multă informație despre ce înseamnă sistemul militar, colectăm bunuri materiale vechi, încercînd să dăm valoare faptelor eroice ale celor care au luptat în război, organizăm excursii la muzee, vizite în unitățile militare, astfel sporim interesul tinerilor pentru armată”, zice Constantin Cocieri, originar din Chișinău. Și pentru că nu poți fi un bun lider dacă nu treci prin focul încercărilor cazone, Constantin s-a prezentat cu biletul de reerut la Centrul Militar Chișinău ca să fie încadrat în Armata Națională. „Vroiam să fac și practică, nu doar carte. Pentru că cunoșteam provocările vieții cazone, nu m-am ciocnit cu nicio situație căreia să nu-i găsească rezolvarea”, zice tânărul. „Am ales Batalionul de Transmisiuni, pentru că aici se realizează o instruire înunită, adică se studiază nu doar arma transmisiuni, ci și armamentul și tehnica militară”. Iar visele tînarului sînt legate de promovarea clubului pe care-l prezidează la nivel republican.

Locotenent major Inga MIHAILOVA

Reformarea trupelor de infanterie în perioada anilor 1930-1945

Primul război mondial a demonstrat învechirea strategiei și tacticii de desfășurare a acțiunilor militare. Astfel, în războaiele care vor urma vor fi implicate toate resursele de care dispune un stat. Dezvoltarea științei și industriei militare a dus la crearea unor noi tipuri de arme și apariția noilor genuri de armate. Aceste schimbări se vor evidenția, în primul rând, în cadrul trupelor de infanterie.

După primul război mondial, infanteria continua să rămână cel mai numeros gen de trupe din cadrul armatei, teoreticienii militari din diferite state efectuau lucrări de adaptare a acestor unități la noile realități. Se cereau schimbări radicale care să conducă la schimbarea priorităților astfel încât superioritatea unităților de infanterie să reprezinte nu numărul de ostași, ci dotarea și capacitatea de foc a unităților.

Primele restructurări în domeniul dat au fost realizate de către Uniunea Sovietică, unitatea tactică superioară în infanteria acestei țări o reprezenta divizia. În anul 1931, în divizia de infanterie este inclus un batalion motorizat și unul de tancuri. Concomitent este formată prima brigadă mecanizată ce avea în componența sa unități de infanterie motorizată, artilerie, tancuri. În baza acestei brigăzi, în anul 1932 pentru prima dată în istorie este format primul corp mecanizat, în componența căruia intrau două brigăzi mecanizate, o brigadă motorizată și câteva unități speciale de asigurare tehnică. Destinația principală a corpurilor mecanizate o constituia înaintarea rapidă în adâncul teritoriului inamicului fără a fi susținute de trupele înrunite. Lucrările de formare a unităților motorizate și mecanizate se stopează însă în 1938, drept motiv servind represivile din armata sovietică. Brigăzile mecanizate au fost transformate în unități de tancuri. Dar, odată cu începerea la 1 septembrie 1939 a celui de-al doilea război mondial, în anul 1940, în acțiunile militare din occident, unitățile de infanterie motorizată germană au prezentat înalte capacități de luptă.

După înfrângerea în războiul cu Finlanda,

conducerea sovietică a luat hotărârea de a reîncape formarea unităților motorizate și mecanizate. Totodată, în trupele de infanterie se întreprind un șir de schimbări radicale ce aveau ca menire să ridice capacitatea de foc și mobilitatea unităților. La începutul anului 1941 o divizie de infanterie sovietică era formată din trei regimente de infanterie, două regimente de artilerie, un batalion de genști și un batalion al unităților de legătură. Personalul diviziei constituia 14483 de oameni. Avea în dotare 144 de tunuri, 150 aruncătoare de mine, 16 tancuri, 1204 automate (T-38, T-40), 166 mitraliere cu afet pe roți. Schimbările date au ridicat capacitatea de foc a trupelor de infanterie, dar a rămas la un nivel scăzut mobilitatea și capacitatea operativă a acestora și acest lucru s-a evidențiat în primele zile de război cu Germania.

În perioada iunie - octombrie 1941, 80% din unitățile de elită ale infanteriei sovietice au fost distruse totalmente, numai după mobilizarea generală a fost posibilă refacerea lor. În 1942, din ordinul comandantului suprem Iosif Stalin, în unitățile de infanterie sovietice sînt formate batalioane disciplinare, contingentul acestor unități era format din infractori ai lagărelor de detenție, dar și din ofițerii și soldații ce aveau o bogată experiență de luptă. La începutul anului 1943 în armata sovietică se formează unități de infanterie de gardă, trupele date erau dotate cu armament mai perfecționat și în cantități mai mari. Pe parcursul anului 1944, în armata sovietică sînt create noi divizii de infanterie motorizată, aceste unități s-au creat în baza ajutorului material acordat de către aliați, în special a fost acordat un număr mare de automobile. La începutul anului 1945, o divizie de infanterie, în timpul ofensivei, ocupa o zonă paralelă a frontului de 2,5 km. și avea ca misiune înaintarea în adâncul apărării de 3-4 km. și distrugerea unităților de artilerie ale inamicului.

Capacitatea de foc a unităților de infanterie a crescut considerabil în anul 1945. O divizie avea în dotare 227 de tunuri și aruncătoare de mine. În unele divizii au fost create divizioane de tunuri autoblindate, iar la sfîrșitul războiului o divizie de infanterie deținea 3594 de pistoale-mitralieră.

După terminarea războiului doi mondial, trupele de infanterie sovietice prezentau în continuare cel mai numeros gen de armată, dar cu o strategie și tactică performantă față de anii precedenți, cu capacități înalte de foc, avînd un efectiv cu o bogată experiență de luptă.

Performanță în refacerea unităților de infanterie în perioada dată a obținut și Germania. Teoreticienii militari germani, studiind cauzele înfrîngerii lor în primul război mondial au constatat faptul că unitățile de infanterie nu aveau o viteză destul de înaltă pentru a obține o victorie rapidă, de aceea crearea unităților de infanterie motorizate va elimina acest neajuns. În anul 1935 Germania organizează primele unități motorizate. La începutul războiului doi mondial Germania deținea 8 divizii motorizate. În campania militară împotriva Franței, numărul diviziilor a crescut la 12. În perioada dată, în cadrul trupelor de infanterie germane sînt create și batalioanele disciplinare.

În anul 1941, înainte de a începe atacul asupra Uniunii Sovietice, generalii germani au efectuat o restructurare a diviziilor de infanterie motorizate și a celor de tancuri. Din divizia motorizată a fost eliminat un regiment de artilerie, iar din divizia de tancuri a fost eliminat un regiment de artilerie și unul de tancuri și introdus un regiment motorizat. Divizia de infanterie motorizată de tip nou era alcătuită din două regimente motorizate și unul de artilerie. A mai fost format și un batalion de motocicliști. În componența diviziei își îndeplineau serviciul militar 14029 de persoane, în dotarea ei intrau 726 de automate, 500 mitraliere, 240 de tunuri și mortiere. Schimbările date aveau ca scop mărirea capacității de înaintare și manevrare a unităților germane. Generalii germani, începînd campania militară din est, se bazau nu pe superioritatea numerică a ostașilor sau tehnică militară, dar pe faptul că armata și în special unitățile de infanterie erau bine structurate, aveau o bună organizare și prezentau o mașină de război perfectă.

În primele luni de război cu Uniunea Sovietică infanteria germană a prezentat o înaltă mobilitate și capacitate de manevrare în ofensivă. Unitățile de tancuri germane înaintau rapid, trupele de

infanterie aveau ca misiune să distrugă armatele sovietice încercuite. Odată cu trecerea acțiunilor militare în adîncul teritoriului sovietic și odată cu venirea frigurilor, trupele de infanterie germane erau asigurate tot mai greu cu muniții, acest lucru răsfrîngîndu-se asupra capacităților de luptă și de manevrare a unităților și ca rezultat armata a suferit prima înfrîngere sub Moscova.

În perioada anilor 1942-1943, trupele germane au suferit un șir de schimbări. În diviziile de infanterie se creează un batalion antitanc. În dotarea lor apar primele aruncătoare de grenade antitanc. Se mărește numărul de mitraliere de la 500 la 1000 și automate de la 726 de automate la 1500. Mărirea capacității de foc a unităților de infanterie germane era legată de pierderea inițiativei strategice de către armata germană și apariția necesității de a opri ofensiva trupelor sovietice. Dar aceste măsuri nu aduceau rezultatul așteptat.

Pe parcursul anului 1944, armata germană suferă un șir de înfrîngeri pe frontul din est și vest. La începutul anului 1945, diviziile de infanterie germană aveau un efectiv incomplet, deoarece Germania a pierdut în război o mare parte din resursele umane. O parte din întreprinderile militare germane au fost distruse în urma bombardamentelor, acest lucru a dus la scăderea numărului de producere a armelor de foc. Conducerea a fost nevoită să deschidă depozitele de armament din perioada primului război. Soldații germani erau înarmați cu arme vechi, dispuneau de un număr mic de armament performant dar ce aveau capacități de luptă mai înalte față de cele americane sau ruse. Fișia paralelă de apărare cu linia frontului pentru o divizie germană constituia 8-12 km, pentru regiment 6-4 km, pentru batalion 2 km. În ultimele săptămîni ale războiului, linia de apărare a diviziei de infanterie putea să ajungă și pînă la 40 de km. La sfîrșitul războiului, unitățile de infanterie au fost distruse complet. După război, în noul stat german format are loc refacerea trupelor de infanterie iar la baza lor au stat ofițerii germani din războiul doi mondial.

(Va continua)

Sergiu MUNTEANU,
Muzeul Armatei Naționale

Revelație

Alexandru LAZARENCO,
Forțele de Menținere a Păcii,
or.Bender

Sfîrșit de toamnă

E sfîrșit de toamnă.
Eu încă fac armata.
Dor îmi e de mama,
Dor îmi e de tata.

Dor îmi e de casă
Și de-a noastră masă,
Dor îmi e de frate
Și de fete toate.

De colegi mi-i dor,
Iar după una mor.
Și cît am să trăiesc
Pe ea am s-o iubesc.

Pe ea eu o iubesc,
Doar pentru ea trăiesc,
Iar de nu ar mai fi,
Lumea ar muri.

Pe lumea asta orice-ar fi
Mereu pe ea o voi iubi,
Nimic nu îmi va sta în cale
Să îngrijesc de această floare

Da! este ca o floare,
O floare cu petale,
Care nu stă în apă
Dar nu se ofilește

Niciodată.

O felicitare pentru tine

La ceas aniversar, un sincer „La mulți ani!” pentru colonelul (r) Valeriu RUSU din partea Centrului mass-media militară.

Sperăm că paginile vieții legate de presa militară constituie secvența de aur a vieții DVS.

La mulți ani pentru căpitanii Dan URSU, Valentin BIDIUC, Grigore MUNTEANU, locotenentii majori Grigore ROTARU, Alexandru POPOVSKI, locotenentii Vadim Condrea, Ion GĂSCĂ, Viorica OSADCIUC, plutonierul adjutant Ion MEREUȚĂ, plutonierul major Victor COJOCARU, plutonierii Larisa BOȘCANEAN, Natalia ȚĂRNĂ, Ion CARAION, sergent Sergiu ISAC, sergentul inferior Ion BABII.

Cu respect, colectivul Brigăzii „Ștefan cel Mare”

Soldat Eugen DOGARI,
Brigada „Ștefan cel Mare”,
Compania 5.

Dacă ...

De aș dori ce vrei și tu,
Vom fi-mpreună de acu’,
De-am gîndi la fel mereu,
Promit că voi fi al tău.

De m-ai privi măcar o dată,
Ți-ai ușura inima toată,
Vei trăi doar printre flori,
Printr-ale dragostei culori.

Ion COTOVIȚCHI

Scrisoare neterminată

De multe ori am început
Să-ți scriu, maică, scrisoare,
Că știu cum o aștepti mereu
Cu mare nerăbdare.

Ai vrea să afli cum trăiesc
Și cum serviciul trece,
Și dacă port căciula cînd
Afară-i iarnă rece.

Deci, tu mă iartă, scumpa mea,
Căci nu pot s-o termin,
Mai știu, poate acasă eu
Cu ea-mpreună vin.

Fii liniștită, scumpa mea,
La mine totu-i bine,
Căci comandanții noștri bravi
Au toți grijă de mine.

Iată și-acum am început
Să-și scriu ție scrisoare,
Dar trompetistul ne-a chemat
Urgent la adunare.

personală, pace în casele dumneavoastră și fericire alături de cei dragi.

La mulți ani!

Cu respect,
colectivul Divizionului de Artilerie „Pрут”

Felicitări locotenenților Ala ARNAUT, Natalia IXARI, plutonierilor Natalia MANIȚA, Natalia GOJA, Deonis FOTACHII, Ștefan BOBEICA, Elena SOLOȚCHI, Svetlana HARJEVSKI.

Succese, realizări frumoase în plan personal și profesional vă doresc colegii din Batalionul de Gardă.
La mulți ani!

Cele mai frumoase urări de bine și succes în calea vieții le dorim locotenent-colonelului Sergiu RAILEAN, căpitanilor Alexandru OSMAN, Silvia RAILEAN, sergenților majori Ghenadie CÎNIȚA, Gheorghe BOTNARI și sergentului inferior Dumitru IUCOL.

Urcușuri în carieră și realizări frumoase în viața

Academia Militară a Forțelor Armate anunță concursul pentru Admiterea 2011-2012

Specialitățile:

infanterie, artilerie, transmisiuni.
Durata studiilor – 4 ani.

Documentele necesare pentru completarea dosarului de candidat:

1. Persoanele civile, la cererea tip depusă în Secția administrativ-militară/Centrul militar, prezintă în vederea constituirii dosarului de candidat următoarele acte:

- copia certificatului de naștere (autenticitatea acesteia se confirmă de către comandantul Centrului militar prin vizarea și aplicarea ștampilei pe copia respectivă, în baza originalului prezentat de către candidat);

- copia buletinelor de identitate ale candidatului, părinților sau întreținătorilor legali, soției (dacă este căsătorit), cu viza domiciliului permanent (autenticitatea acesteia se confirmă similar alineatului anterior);

- cazierul judiciar din Direcția informații MAI (mun. Chișinău, str. Hincu, 3, tel. 255-155);

- actul de studii în original cu anexa respectivă (cei care urmează să absolvă instituția de învățământ pînă la desfășurarea concursului de admitere în instituția de învățământ militar, prezintă o adeverință din instituția de învățământ în care își fac studiile prin care să se confirme faptul că sînt elevi sau studenți în anul de absolvire al acestei instituții);

- recomandarea eliberată de către instituția de învățământ în care își face studiile/pe care a absolvit-o sau de la locul de muncă/ultimul loc de muncă;

- curriculum vitae;

- certificat referitor la anticorpi către virusul HIV;

- 6 fotografii color 3x4 cm.

Candidații îndreptați la comisiile medico-militare de pe lângă centrele militare și respectiv în Centrul consultativ-diagnostic al Ministerului Apărării, după efectuarea expertizei medico-militare, adăugător la documentele menționate vor

prezenta:

- fișa examenului medical (de expertiză medico-militară) stabilită pentru înmatricularea în instituțiile de învățământ militar, eliberată de către comisiile respective cu decizia Comisiei centrale de expertiză medico-militară a Forțelor Armate.

Dosarele persoanelor civile care nu au îndeplinit serviciul militar în termen sau cu termen redus, se completează suplimentar cu copia adeverinței de recrut.

Dosarele persoanelor civile care au îndeplinit serviciul militar în termen sau cu termen redus, se completează suplimentar cu copia fișei de evidență, de către centrele militare.

Cererea poate fi depusă începînd cu 1 februarie 2011.

2. Militarii prin contract și militarii în termen, candidați pentru studii în instituția de învățământ militar, la raport prezintă:

- copia certificatului de naștere (autenticitatea acesteia se confirmă de către comandantul unității militare prin vizarea și aplicarea ștampilei pe copia respectivă, în baza originalului prezentat de către candidat);

- copia buletinelor de identitate ale candidatului, părinților sau întreținătorilor legali, soției (dacă este căsătorit), cu viza domiciliului permanent (autenticitatea acesteia se confirmă similar alineatului 1);

- copia legalizată notarial a actelor de studii cu anexele respective;

- copia ultimului contract de îndeplinire a serviciului militar (în cazul militarilor prin contract);

- copia fișei de serviciu;

- curriculum vitae;

- referința de serviciu;

- fișa de evidență (în cazul militarilor în termen)

- certificat referitor la anticorpi către virusul HIV;

- cazierul judiciar;

- 6 fotografii color 3x4 cm;

După examinarea candidaților de către comisia de selectare (de atestare) din unitatea militară și respectiv efectuarea expertizei medico-militare de către Comisia centrală de expertiză medico-militară a Forțelor Armate ale Republicii Moldova, la documentele candidaților se anexează:

a) copia procesului verbal al comisiei de atestare din unitatea militară;

b) fișa examenului medical (de expertiză medico-militară) stabilită pentru înmatricularea în instituțiile de învățământ militar, eliberată de către comisia respectivă;

Rapoartele pot fi depuse anual, începînd cu 1 februarie 2011.

În raport se indică: gradul militar, numele, prenumele, patronimicul, data, luna, anul nașterii, funcția ocupată, studiile și la ce specialitate dorește să candideze.

3. Candidații pentru care prezentul regulament prevede privilegiul și doresc să beneficieze de acest drept, pentru înscrierea în această categorie de candidați, urmează să prezinte adăugător următoarele documente:

- certificatul care confirmă faptul participării unuia dintre părinții candidatului la acțiunile militare pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova, din războiul din Afganistan sau la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobil, eliberate de către organele abilitate;

- copiile legalizate notarial ale diplomelor de gradul I-III, obținute la concursurile școlare republicane și internaționale pe discipline de studiu, precum și diplome ce atestă premiarea la diferite concursuri (olimpiade) etc., organizate de Ministerul Educației și Tineretului sau de Ministerul Apărării;

- extrasul din carnetul de muncă (pentru persoanele civile angajate în câmpul muncii);

- certificatul despre componența familiei (pentru candidații din familiile cu trei și mai mulți copii);

- certificatul de studii ce include notele examenelor de bacalaureat și situația școlară pe anii de studii și ulterior diploma de bacalaureat;

- adeverința eliberată de organul de tutelă și curatelă din localitate (pentru copiii orfani și copiii rămași fără îngrijirea părinților, cu statut de copil orfan).

Candidații înscriși pentru participarea la concursul de admitere, la sosirea în instituția de învățământ militar, vor prezenta în original, pînă la începerea concursului, actele de identitate personale și de studii, cu anexele respective.

Probele de admitere:

- test de inteligență;

- test la pregătirea fizică.

Concursul de admitere se va desfășura în perioada 25 – 29 iulie 2011.

Absolvenților Academiei Militare a Forțelor Armate li se acordă:

- gradul primar al corpului de ofițer „locotenent”;

- diploma de licență la domeniul general de studii: militară cu specialitatea administrație publică, la domeniul de formare profesională: infanterie, artilerie, transmisiuni;

- permisul de conducere categoria „B”;

- serviciul garantat în una din unitățile militare ale Armatei Naționale.

Adresa:

Academia Militară a Forțelor Armate MD-2023, mun. Chișinău, str. Haltei, 23.

Relații suplimentare la tel. (022) 545-155, 252-085.

www.militaryacademy.pro.md

ACADEMIA MILITARĂ A FORȚELOR ARMATE anunță concursul pentru suplinirea posturilor didactice vacante pentru anul universitar 2011 - 2012

CATEDRA ȘTIINȚE REALE

Militare:

1. Șef catedră – 1 (locotenent-colonel)

Civile:

Conferențiar universitar – 1
Lector superior universitar – 2

Discipline:

Matematica aplicată
Electrotehnica și bazele electronicii
Bazele teoretice ale circuitelor electrice
Mecanica teoretică
Mecanica aplicată
Acțiuni hidraulice și pneumatice.

CATEDRA ȘTIINȚE UMANISTICE ȘI LIMBI STRĂINE

Militare:

1. Lector superior – 1 (locotenent-colonel)

Civile:

Profesor universitar – 1
Conferențiar universitar – 2
Lector superior universitar – 15
Lector universitar – 2
Asistent universitar – 1

Discipline:

Teoria economică
Istoria și cultura civilizației
Istoria militară a Moldovei
Construcția europeană
Istoria culturii și civilizației
Filosofia
Etica profesională
Politologie

Teoria economică

Psihologie și pedagogie.

CATEDRA TACTICA GENERALĂ

Militare:

Lector superior – 3 (locotenent-colonel)
Lector – 6 (maior)
Instructor (asistent) – 2 (căpitan).

Civile:

1. Conferențiar universitar – 1

Discipline:

Specialitatea infanterie
Fundamente ale științei militare
Elemente de artă militară
Servicii sprijin de luptă
Planificarea acțiunilor militare
Conducerea cu subunitățile pe timp de pace
Operațiuni multinaționale
Comandă și control
Pregătirea informativă a câmpului de luptă
Operații în suportul păcii
Tactica armatelor străine
Operații întrunite
Planificarea operațiilor
Istorie și artă militară
Fundamente ale științei militare și cooperarea civil-militară.

Specialitatea carabinieri

Pregătirea juridică
Tactica trupelor carabinieri.

Specialitatea grăniceri

Tactica Serviciului Grăniceri

Tactica Organelor Controlului de

Frontieră

Disciplina Specială

Activitatea administrativ-economică

Tratate și acorduri în domeniul

frontierei de stat

Statutul și evidența persoanelor în RM.

CATEDRA INSTRUCȚIA TRAGERII

Militare:

1. Instructor (asistent) – 3 (căpitan).

CATEDRA COMUNICAȚII

Militare:

Lector – 1 (maior)
Instructor (asistent) – 1 (căpitan).

Civile:

Profesor universitar – 1
Conferențiar universitar – 1
Lector superior universitar – 1
Lector universitar – 2
Asistent universitar – 2.

Discipline:

Pregătirea tactică specială
Rețele și sisteme de comunicații
Comunicații mobile
Pregătirea de transmisiuni
Tehnică militară de transmisiuni radio;
Exploatarea tehnică a mijloacelor de transmisiuni
Exploatarea mijloacelor de transmisiuni radio
Tehnică militară de transmisiuni telefon, telegraf și multiplex
Sisteme de alimentare a mijloacelor de transmisiuni

Sisteme informaționale

Matematica aplicată

Fizica aplicată

Informatică aplicată

Bazele teoretice ale circuitelor

electrice.

CATEDRA TEHNICA MILITARĂ

Militare:

1. Locțiitor șef catedră – lector superior (locotenent-colonel) – 1
2. Lector superior (locotenent-colonel) – 1.

Civile:

1. Profesor universitar – 1
2. Lector superior universitar – 1
3. Lector universitar – 2
4. Asistent universitar – 1.

Discipline:

Ecologia mediului ambiant și securitatea activității vitale
Transportarea încărcăturilor și a personalului
Reparația autovehiculelor
Materiale de exploatare
Managementul în transportul auto
Bazele de construcție a autovehiculelor
Conducerea autovehiculelor
Exploatarea autovehiculelor
Siguranța circulației rutiere
Proiectarea mijloacelor de întreținere tehnică a autovehiculelor
Diagnosticarea computerizată a autovehiculelor
Asigurarea tehnică și transporturile.

CATEDRA ARTILERIE

Militare:

1. Locțiitor șef catedră – lector superior (locotenent-colonel) - 1.

Civile:

1. Lector universitar – 1.

Discipline:

Elemente de artă militară, artilerie
Teoria tragerii și conducerea focului de artilerie terestră.

CATEDRA PREGĂTIRE FIZICĂ ȘI SPORT

Militare:

1. Lector superior – 1 (locotenent-colonel).

CATEDRA SECURITATE ȘI APĂRARE

Civile:

1. Lector superior universitar – 1.

Discipline:

Știința administrației.

Concursul de suplinitură a posturilor didactice se va desfășura în perioada: **03 mai – 08 iulie 2011.**

Adresa:

Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”

MD-2023, mun. Chișinău, str. Haltei, 23.

Relații suplimentare la tel. (022) 545-155, 252-085.

www.militaryacademy.pro.md